

Sygn. akt I ACa 119/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Franciszek Marcinowski (spr.)
Sędziowie:	SSA Iwona Biedroń SSA Lidia Mazurkiewicz - Morgut
Protokolant:	Małgorzata Kurek

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2014 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) spółki z o.o. we W.**

przeciwko **(...) spółce jawnej w G.**

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 29 listopada 2013 r. sygn. akt X GC 189/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej 2.700 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Powód – (...) sp. z o.o. we W. – dochodził od pozwanej (...)spółki jawnej w G. kwoty 83.386,62 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 4 grudnia 2012 r. tytułem wynagrodzenia za wykonanie usługi optymalizacji kosztów zakupu energii elektrycznej.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 29 listopada 2013 r. zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną kwotę w całości z odsetkami ustawowymi od dnia 28 grudnia 2012 r., oddalił powództwo w pozostałym w zakresie dotyczącym odsetek oraz zasądził od pozwanej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w kwocie 7.770 zł.

Sąd Okręgowy ustalił, że strony w dniu 7 września 2012 r. zawarły umowę zlecenia, której przedmiotem było wykonanie przez powoda usługi optymalizacji kosztów zakupu energii elektrycznej dla pozwanej. Zakres zlecenia obejmował przeprowadzenie analizy sumarycznego rozkładu zużycia energii elektrycznej przez pozwaną w okresie 12 miesięcy, przeprowadzenie procesu negocjacyjnego w celu uzyskania najkorzystniejszej na rynku oferty na zakup

energii elektrycznej, jak również jednorazowe opracowanie rekomendacji dotyczącej wyboru najlepszej z ofert. Wynikiem działań powoda miało być opracowanie o nazwie „Analiza rozliczeń za energię elektryczną dla klienta”. Wykonanie przedmiotu zlecenia miało nastąpić w terminie do dnia 15 listopada 2012 r. W § 4 umowy wskazano, że za usługę klient zapłaci w terminie 14 dni od otrzymania faktury wynagrodzenie netto w wysokości 29% wykazanych oszczędności netto za okres analizy. Wysokość wynagrodzenia miała być obliczona wedle wskazanego w umowie wzoru w odniesieniu do ceny ofertowej w kwocie 263,90 zł/MWh. W wypadku, gdyby pozwana nie skorzystała z wiążącej i kompletnej oferty sprzedawcy energii wskazanej przez powoda, zobowiązana była do zapłaty wynagrodzenia, chyba że oferta przedstawiona przez powoda uniemożliwiała zawarcie umowy albo naruszała prawa lub interes pozwanej, przy czym o zaistnieniu tych sytuacji pozwana miała obowiązek powiadomić powoda na piśmie w terminie 5 dni od otrzymania analizy, a gdyby tego nie zrobiła, usługa miała być uznana za wykonaną prawidłowo.

Powód przeprowadził wieloetapowe negocjacje z różnymi dostawcami energii. Były to negocjacje grupowe, dotyczące około 30 firm, w tym strony pozwanej. Z doświadczenia zawodowego powoda wynikało, że negocjacje grupowe umożliwiały uzyskanie korzystniejszych cen energii elektrycznej dla poszczególnych członków grupy. Podczas negocjacji powód brał jednak pod uwagę także indywidualne warunki i wymogi pozwanej. Powód wynegocjował najkorzystniejszą cenę 233,70 zł/MWh u dostawcy energii (...) sp. z o.o. i taką ofertę jako rekomendowaną przez siebie przedstawił pozwanej wraz z analizą w dniu 14.11.2012 r. W tym samym dniu, w rozmowie telefonicznej ze współpracownikiem powoda M. S., wspólnik pozwanej R. W. wyraził obawę czy powód uzyska najlepszą dla niej ofertę, jednak nie wyraził chęci przedłużenia terminu wykonania umowy przez powoda i nie zaproponował dalszych negocjacji z dystrybutorami energii ani zmiany łączącej strony umowy. Pozwana nie zgłosiła też żadnych zastrzeżeń do otrzymanej analizy.

W określonym w umowie terminie pozwana nie przyjęła oferty przedstawionej jej przez powoda, natomiast w dniu 4 grudnia 2012 r. podpisała aneks do umowy sprzedaży energii elektrycznej z (...) spółką z o.o. z ceną 230,60 zł/MWh netto.

Przy takich ustaleniach Sąd Okręgowy uznał, że powód wykonał umowę i w związku z tym należy mu się od pozwanej wynagrodzenie w kwocie dochodzonej pozwem, której wysokości pozwana nie kwestionowała. Nie podzielił zarzutów pozwanej, że powód nie wynegocjował najkorzystniejszej dla niej oferty cenowej na dostawę energii, skoro pozwana na własną rękę i bez pośrednictwa powoda zawarła umowę, w której uzyskała lepszą cenę. Sąd Okręgowy wskazał, że czas na negocjacje powoda z dostawcami energii był ograniczony terminem wykonania umowy stron, który upływał w dniu 15.11.2012 r., a pozwana nie udowodniła, że w przed tą datą faktycznie otrzymała od dostawcy energii ofertę cenową korzystniejszą od przedstawionej przez powoda w jego analizie, przy czym wskazał również, że pozwana zawarła umowę z (...) prawie miesiąc po terminie, w którym zgodnie z umową stron, negocjacje prowadzone przez powoda z dostawcami energii musiały się zakończyć, a wcześniej pozwana nie występowała do powoda o przedłużenie okresu negocjacji z dostawcami energii. Nadto Sąd miał na uwadze, że pozwana nie poinformowała powoda na piśmie w terminie określonym w umowie iż przedstawiona przez niego oferta narusza jej interes, co zgodnie z umową powinna była uczynić pod rygorem uznania usługi za wykonaną prawidłowo. W konsekwencji Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo w całości w zakresie należności głównej i w przeważającym zakresie co do odsetek.

W apelacji od powyższego wyroku pozwana wniosła o jego zmianę przez oddalenie powództwa, wnosząc jednocześnie o zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu za obie instancje. Zarzuty apelacji sformułowano w sposób następujący:

1. na podstawie art. 368 § 1 pkt 2 k.p.c. zarzut faktyczny - polegający na niezgodności istotnych ustaleń Sądu z materiałem dowodowym sprawy które mogły mieć wpływ na wynik sprawy, w szczególności poprzez :

a. przyjęciu niezgodnie ze stanem faktycznym iż strona powodowa wykonała umowę a pozwana rzekomo nie wyraziła chęci przedłużenia terminu wykonania umowy przez powoda i nie zaproponowała dalszych negocjacji pomiędzy powodem a dystrybutorem energii mimo treści rozmowy strony pozwanej z przedstawicielem strony powodowej w którego informowała o korzystniejszej ofercie i oczekiwaniu na dalsze negocjacje,

- b. pominięciu zeznań przedstawiciela strony powodowej który oświadczył iż przyczyną nie podjęcia dalszych negocjacji nie był brak woli strony pozwanej ale zamknięcie tych grupowych negocjacji,
- c. przyjęciu iż tylko grupowe negocjacje strony powodowej z dystrybutorami energii umożliwiło uzyskanie korzystniejszej oferty dla strony pozwanej niż negocjacje ograniczone do strony pozwanej mimo iż umowa stron była dwustronna,
- d. przyjęciu iż podstawowym przedmiotem umowy była jednorazowa Analiza sumaryczna rozkładu zużycia energii elektrycznej przez klienta z marginalizowaniem istotnego celu umowy jakim było uzyskanie najkorzystniejszej dla strony pozwanej ceny energii,
- e. pominięcie zasad zawieranych umów iż istotną jest cel umowy i zamiar stron - uzyskanie najkorzystniejszej oferty cenowej na rynku a nie zapisy umowy i analizy zużycia energii,
- f. przyjęciu że strona pozwana w okresie negocjacyjnym nie przedstawiła korzystniejszej oferty skoro ten fakt potwierdzili świadkowie M. S. i S. S.,
- g. przerzuceniu na stronę pozwaną obowiązku wniosku o przedłużenie terminów negocjacji z dostawcami energii skoro w okresie tych negocjacji prowadziła je strona powodowa która mając informacje o korzystniejszej ofercie mogła wnieść o przedłużenie terminu umowy;

2. zarzut naruszenia prawa procesowego a w szczególności :

- a) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegających na jednostronnym przyjęciu zeznań świadków strony powodowej o wieloetapowych negocjacjach z dostawcami energii których jedynym wynikiem były oferty dostawców oraz przyjęciu iż te zbiorowe negocjacje uwzględniały indywidualny interes pozwanej,
- b) art. 328 § 2 k.p.c – poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku przyczyn dla których Sąd I instancji uwzględnił wybiórczo zeznania świadków M. S. i S. S. iż grupowe negocjacje uwzględniały indywidualny interes pozwanej oraz niewyjaśnienie przyczyn dla których Sąd Okręgowy pominął jako istotny fakt iż strona powodowa mając informacje od strony pozwanej o niższych cenach ,jako negocjator, nie wystąpiła o przedłużenie terminu umowy w celu negocjowania bardziej korzystnej ceny,
- c) pominięciu przez Sąd Okręgowy podstawowego celu umowy jakim było uzyskanie dla strony pozwanej najbardziej korzystnej na rynku ceny z przyjęciem że grupowe ustalenia strony powodowej uwzględniały a nie marginalizowały interes pozwanej,
- d) rażących sprzeczności pomiędzy wnioskami Sądu Okręgowego opartymi na zeznaniach świadków M. S. i S. S. oraz R. W. ze złożonymi przez świadków w toku postępowania dotyczącymi potwierdzenia poinformowania strony powodowej przez pozwaną jeszcze w trakcie trwania umowy o niższych cenach i oczekiwaniu na dalsze negocjacje strony powodowej z dostawcami energii,
- e) przyjęciu iż strona powodowa wykonała umowę zgodnie z jej warunkami i indywidualnym interesem pozwanej skoro negocjacje były grupowe co wymagało zgody pozwanej a minimalizując koszty winno wpływać na cenę.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu za II instancję.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Ustalenia faktyczne Sądu I instancji nie budzą zastrzeżeń. Uznając je za prawidłowe, Sąd Apelacyjny przyjął je za podstawę swojego rozstrzygnięcia. Także dokonana przez Sąd I instancji ocena prawna stanu faktycznego i wyprowadzone

z niej wnioski są prawidłowe i zasługują na aprobatę.

Sąd I instancji w prawidłowy sposób dokonał wykładni zapisów umowy stron z dnia 7 sierpnia 2012 r. Stosownie do jej postanowień przedmiotem zobowiązania powoda było umożliwienie pozwanej skorzystania z ofert na wolnym rynku energii i zakontraktowania dostaw energii na jak najlepszych warunkach handlowych. Do obowiązków powoda należało zatem przeprowadzenie procesu negocjacyjnego w celu uzyskania dla pozwanej najkorzystniejszej oferty sprzedaży energii elektrycznej oraz sporządzenie rekomendacji co do wyboru najlepszej na rynku oferty. Powód z obowiązków tych wywiązał się należycie.

Nie znajduje uzasadnienia zarzut pozwanej, jakoby powód przy wykonywaniu umowy nie kierował się interesem pozwanej. Zauważyć trzeba, że zgodnie z umową stron wysokość wynagrodzenia powoda uzależniona była od poziomu oszczędności, jakie pozwana mogła osiągnąć korzystając z pozyskanej przez powoda oferty. Oczywistym jest zatem, że powód podczas negocjacji z dostawcami energii był zainteresowany uzyskaniem jak największych oszczędności dla pozwanej, gdyż miało to bezpośredni wpływ na jego własne wynagrodzenie.

Istotne znaczenie dla oceny czy powód wywiązał się w sposób należyty ze swoich obowiązków ma okoliczność, iż strony określiły ramy czasowe wykonania umowy, a powód zobowiązany był przedstawić pozwanej rekomendację najlepszej oferty najpóźniej w dniu 15 listopada 2012 r. Termin ten został przez powoda dotrzymany, przy czym powód twierdzi, że uzyskana przez niego i przedstawiona pozwanej oferta była w tym czasie najlepszą na rynku. W związku z tym należy przypomnieć, że w § 4 ust. 6 umowy strony ustaliły, iż w przypadku gdy pozwana w terminie 5 dni od przedłożenia jej przez powoda opracowania o nazwie „Analiza rozliczeń za energię elektryczną dla klienta” nie powiadomi powoda na piśmie o tym, że przedstawiona przez niego oferta nie spełnia wymogów określonych w § 2 ust. 3 umowy albo narusza prawo lub interes pozwanej, to usługę powoda uznaje się za wykonaną w sposób należyty. Taka właśnie sytuacja miała miejsce w rozpatrywanej sprawie, pozwana nie zgłosiła bowiem powodowi w określonym terminie 5-dniowym żadnych uwag co do przedstawionej oferty. Obalenie przez pozwaną płynącego stąd domniemania należytego wykonania umowy przez powoda byłoby możliwe w przypadku gdyby pozwana wykazała, że w okresie przed 15 listopada 2012 r. na rynku była dostępna choćby jedna oferta korzystniejsza od przedstawionej przez powoda. Dowodu takiego pozwana jednakże nie przeprowadziła, natomiast okoliczność, iż 4 grudnia 2012 r. pozwana zawarła umowę z (...) na korzystniejszych warunkach nie dowodzi, że warunki takie, a w szczególności cena 230,60 zł/MWh, były możliwe do uzyskania w listopadzie 2012 r.

Nie zasługiwały na uwzględnienie zarzuty pozwanej, że umowa została przez powoda wykonana w czasie gdy na rynku panowała tendencja spadkowa cen energii elektrycznej. Ruchy cen w gospodarce rynkowej są rzeczą normalną, a obserwowanie tendencji spadkowej cen energii elektrycznej w kluczowym okresie przez pozwaną nie było niczym utrudnione, zatem jeśli liczyła ona na dalszą obniżkę cen po dniu 15 listopada 2012 r., to mogła zwrócić się do powoda z propozycją przedłużenia terminu wykonania umowy. Skoro tego nie uczyniła, nie może stawiać powodowi zarzutu niewłaściwego wykonania umowy z tej tylko przyczyny, że po prawidłowym zrealizowaniu umowy przez powoda ceny energii uległy dalszemu obniżeniu i możliwe było uzyskanie dla pozwanej jeszcze korzystniejszej oferty.

W świetle powyższych ustaleń i ocen pozostałe zarzuty apelacji nie mogły mieć wpływu na treść rozstrzygnięcia. Uznanie, iż powód prawidłowo wykonał umowę przesądza o zasadności jego roszczenia o zapłatę wynagrodzenia, którego wysokość nie była w sporze kwestionowana.

W tym stanie rzeczy, wobec braku podstaw do podważenia prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu I instancji, apelację należało oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono po myśli art. 98 i 99 w zw.

z art. 391 § 1 k.p.c., przyznając powodowi zwrot kosztów zastępstwa prawnego w wysokości taryfowej.

bp